

Reinette werd beschuldigd van kindermishandeling

Door ELINE DOLDERSUM
15 okt. 2019 in **GLOSSY**

Als Reinette de Boer (51) wordt beschuldigd van kindermishandeling, staat haar leven en dat van haar gezin op z'n kop. Samen met echtgenoot Henk-Jan en oudste dochter Renée praat ze over die verdachtmaking en de angst om haar kinderen te verliezen. Deel 1: de moeder.

Reinette: „Onze kinderen Ryan (13) en Rico (11) zijn al vanaf jongs af aan erg ziek. Rico heeft een ernstige darmafwijking en daarnaast hebben ze allebei een bindweefselaandoening en een longziekte. Daardoor zijn ze vaak vermoeid en ziek. Ik probeer er alles aan te doen om de jongens een zo goed en zorgeloos mogelijk leven te bieden. En als dat betekent dat ik het hele land moet afreizen voor de beste zorg, dan doe ik dat.”

Amerika

„Dat is ook de reden dat we twee jaar geleden naar Amerika zijn vertrokken. Rico was vanwege zijn darmafwijking afhankelijk van een stoma. Verschrikkelijk voor zo'n mannetje. In Nederland konden ze niets voor hem betekenen, maar artsen in Boston konden hem wel helpen. Dankzij een crowdfundingactie kon Rico een dure operatie ondergaan en leeft hij sindsdien zonder stoma. 'Ik ben zo blij dat het zakje weg is, mama', zei hij vlak na de operatie. Dát is waar ik het voor doe. Ik gun mijn kinderen het allerbeste. Ik wil dat ze naar school kunnen gaan, met vriendjes kunnen spelen en zich niet buitengesloten voelen.”

Anonieme tip

„Dat ik uitgerekend voor deze vechtlust werd gestraft, was een klap in mijn gezicht. Ik was compleet in paniek toen er vanuit het niets een brief van *Veilig Thuis* op de deurmat viel. Daarin werd ik beschuldigd van het mishandelen van mijn kinderen. Ze hadden een anonieme tip gekregen, later hoorden we dat de school het had gemeld. Ik zou de medische klachten van mijn kinderen in stand houden en Rico zou té veel medische zorg ontvangen. De tranen stroomden over mijn wangen. Waar kwam dit vandaan? En waarom? Mijn kinderen moeten vaak naar het ziekenhuis voor onderzoeken en krijgen veel zorg, maar niet omdat ik dat graag wil. Ze zijn ziek! Dat is ook vastgesteld door specialisten. Ik was helemaal lamgeslagen.”

Kinderbescherming

„Na die brief stond ons leven compleet op z'n kop. Alle medische dossiers werden doorgespit, er werd contact opgenomen met artsen en gesproken met Ryan en Rico, en ook met Rick en Renée, twee kinderen uit mijn vorige huwelijk. Daarnaast werden mijn man en ik aan de tand gevoeld door *Veilig Thuis* en de *Kinderbescherming*. Vreselijk. Ik moest mij verdedigen tegen vage en anonieme beschuldigingen. Het moeilijkste vond ik dat we niet werden geloofd. Het maakte niet uit wat we vertelden of dat er een medische diagnose was, alles werd van tafel geveegd. Alsof ze vooraf al hadden besloten dat ik mijn kinderen mishandelde. Dat maakte mij zo wanhopig!”

Heksenjacht

„Er zijn momenten geweest waarop ik er doorheen zat en niet meer wist wat ik nog moest doen om mijn kinderen te beschermen. Ik was als de dood dat ze uit huis zouden worden gehaald. Van andere ouders met chronisch zieke kinderen wist ik dat *Veilig Thuis* daartoe in staat is. Al twee jaar zijn ze bezig met een heksenjacht op ouders die hun kinderen ziek zouden maken. Dat maakt mij nog steeds kwaad. Deze ouders kunnen juist hulp gebruiken, in plaats daarvan zorgt *Veilig Thuis* voor nog meer ellende. Dat is ook de reden dat ik ons verhaal vertel. Als iedereen zwijgt, zal er nooit iets veranderen. Mensen moeten weten dat dit in Nederland gebeurt. Gelukkig is ons dossier - na twee jaar vechten, vele bezwaarschriften en getuigenverklaringen - gesloten. Al betekent dat niet dat het voor ons is afgerond; de angst blijft.”

Liefdevol

„Ryan en Rico zijn nog steeds ziek. Er zijn dagen waarop ze niet naar school kunnen. Ryan is net begonnen op de middelbare school. Wat als hij de eerste periode weer veel ziek is? Wat gaan mensen dan denken? Dienen ze dan weer een klacht in? Ik kan daar nu al misselijk van worden. Tegelijkertijd dwing ik mezelf om het los te laten. We hebben er toch geen invloed op en ik wil niet blijven leven in angst. Het enige wat ik kan doen is voor mijn kinderen zorgen. Dat doe ik met net zoveel liefde als ik altijd heb gedaan. Ik wist al dat we een heel warm, liefdevol en sterk gezin waren, maar door al deze ellende zijn we nóg sterker geworden.”

Morgen deel 2: de vader.

PREMIUM Het beste van De Telegraaf

Glossy

Henk-Jans vrouw werd beschuldigd van kindermishandeling

Door ELINE DOLDERSUM
16 okt. 2019 in **MAMA**

Als Reinette de Boer (51) wordt beschuldigd van kindermishandeling, staat haar leven en dat van haar gezin op z'n kop. Samen met echtgenoot Henk-Jan van der Holst (38) en oudste dochter Renée praat ze over die verdachtmaking en de angst om haar kinderen te verliezen. Vandaag deel 2: de vader.

Henk-Jan: „Na de brief van *Veilig Thuis* vertrouwde ik niemand meer. Het ging zo ver dat ik zelfs bij de huisarts vraagtekens had. Ik maakte mezelf helemaal gek omdat ik geen idee had waar de verdenking vandaan kwam. Er was een anonieme melding gedaan en niemand wilde ons vertellen wat er was verteld. Heel frustrerend, want daardoor konden we ons niet verdedigen. En het was nogal een beschuldiging die we naar ons hoofd kregen geslingerd.”

Buitenland

„Onze grootste angst was dat ze de kinderen bij ons zouden weghalen. We hadden al een plan bedacht om dat te voorkomen. Als er ook maar iets in die richting zou wijzen, zouden we onze koffers pakken en naar het buitenland vertrekken. Ja, dat gaat ver, maar wat moet je dan? We laten onze kinderen niet van ons afnemen. Al helemaal niet vanwege zo'n vage beschuldiging.”

„Gelukkig is het nooit zo ver gekomen, maar we hebben tijdens het onderzoek wel enorm op onze tenen gelopen. Bij alles wat je doet, dacht ik: 'Wat als ze hier iets van vinden?', 'Wat als de kinderen een paar dagen niet naar school kunnen?'... We waren heel bang dat er nog een melding zou komen. De kinderen voelden dat ook. Zo zei Ryan een keer 's ochtends: 'Breng mij maar gewoon naar school. Ik probeer het wel'. Terwijl hij doodziek was. Eenmaal in de auto barstte hij in tranen uit omdat hij zich zo slecht voelde. Dat is toch van de zotte? Als je zieke kinderen naar school brengt, ben je toch ook geen goede ouder?”

Kwaad

„Gek genoeg hadden we het idee dat de school inzag dat het niet goed ging met Ryan en Rico. De directrice heeft zelf een keer gezegd dat we Ryan mee naar huis moesten nemen omdat hij er zo slecht uitzag. Dat uitgerekend de school de melding heeft gedaan, maakte mij zó kwaad. Juist omdat we school altijd op de hoogte hielden van de gezondheid van onze kinderen. Zij wisten tot in detail wat er gaande was.”

„Door *Veilig Thuis* werd Reinette beschuldigd van Münchhausen by proxy. Een psychische vorm van kindermishandeling waarbij kinderen opzettelijk ziek worden gemaakt. Belachelijk! Ik heb nog gevraagd waar die beschuldiging vandaan kwam, want dat zou ik toch zeker wel hebben gemerkt. 'Ja, maar u werkt overdag. Weet u wat uw vrouw de hele dag doet?' werd er toen gevraagd. Ik wist niet wat ik hoorde, moest mezelf echt inhouden. Uiteindelijk hebben ze die aandoening nooit meer genoemd, omdat ik aangifte wilde doen tegen *Veilig Thuis*. Ik laat mijn vrouw niet beschuldigen van een strafbaar feit. Mijn vrouw die juist vecht om onze jongens een zo goed mogelijk leven te bieden.”

Beveiligingsbedrijf

„Het is mijn redding geweest dat ik een beveiligingsbedrijf heb en netjes moet blijven, anders had ik niet voor mezelf ingestaan. Ik kan zo slecht tegen onrecht. Ze hebben geen idee wat ze ons hebben aangedaan. En niet alleen ons. Reinette's ouders zijn door alle stress allebei hartpatiënt geworden, de jongens zijn heel erg in hun schulp gekropen en ook de oudste kinderen van Reinette hebben een klap gehad.”

„Voor ons is het nog niet afgelopen: juridisch ga ik hier werk van maken. Ik vind dat de mensen die ons dit hebben aangedaan, moeten boeten. Maar de focus ligt eerst op de gezondheid van de jongens. Na alle hectiek verdienen ze rust.”

Morgen deel 3: de (half)zus.

'Mijn moeder werd beschuldigd van kindermishandeling'

Door ELINE DOLDERSUM
17 okt. 2019 in **GLOSSY**

Als Reinette de Boer (51) wordt beschuldigd van kindermishandeling, staat haar leven en dat van haar gezin op z'n kop. Samen met echtgenoot Henk-Jan van der Holst (38) en oudste dochter Renée ter Maat (24) praat ze over die verdachtmaking en de angst om haar twee jongste kinderen te verliezen. Vandaag het laatste deel van de trilogie: de dochter.

© STEF NAGEL

Renée: „Er knapte iets in mij. Al haar hele leven vecht mijn moeder voor ons. Cijfert ze zichzelf weg om ons een goed leven te geven. En dan beweert een instantie, die ons niet kent, dat mijn moeder haar kinderen mishandelt? Ik word er nog steeds misselijk van. Die boosheid zit bij mij heel diep. Helemaal omdat mijn broer Rick en ik toen we klein waren zelf uit huis zijn gehaald. Mijn moeder had in die tijd veel last van haar ex: een drugsverslaafde man met losse handjes. Om ons

te beschermen, besloot ze hulp te zoeken. En in plaats van dat ze werd geholpen, haalden ze ons bij haar weg. 'Uit veiligheidsoverwegingen'. Mijn vader - van wie mijn moeder al lange tijd gescheiden was en die tevens co-ouder was - werd niet eens op de hoogte gesteld!"

„Mijn broer en ik werden ondergebracht in een pleeggezin. Ik was pas 6, maar kan me dat moment nog precies herinneren. Ze vertelden dat ik even op vakantie zou gaan, maar ik wilde helemaal niet op vakantie. Hoe hard ik ook schreeuwde om mijn moeder, ik móest mee in de auto. De hele weg heb ik gehuild; ik snapte er niets van.”

„Mijn moeder heeft er meteen werk van gemaakt en binnen twee dagen waren we weer thuis. Maar die ervaring was zó traumatisch... Ik vertrouwde niemand, hield iedereen op afstand. Stel je voor dat ik iets zou zeggen waardoor ik weer weggehaald zou worden? Dat wilde ik voorkomen. Net zoals ik wilde voorkomen dat mijn halfbroertjes hetzelfde zou gebeuren. Ik voelde me heel verantwoordelijk. Daarom heb ik een brief gestuurd naar *Veilig Thuis* met mijn kant van het verhaal, en ik was aanwezig bij alle gesprekken. Ryan en Rico hebben een lieve vader en moeder, en alles wat hun hartje begeert. Alleen lichamelijk functioneren ze niet zoals zou moeten. Daar worden ze voor gestraft. Omdat hun ouders vechten voor een goed leven en voor een goede gezondheid van hun kinderen. Dat is toch belachelijk?"

Zorgen

„Het heeft een enorme impact gehad op ons gezin. Ik maakte me vooral veel zorgen. Wat als de politie toch op een dag voor de deur zou staan? Hoe zouden we mijn broertjes dan weer terugkrijgen en wat zou het doen met mijn moeder? Ik kon dat heel moeilijk loslaten. Pas toen ik een paar jaar geleden uit huis ging, werd dat minder. Ik probeerde mijn eigen leven en het leven thuis bewust van elkaar te scheiden. Als ik bij mijn moeder was, probeerde ik haar met alle liefde te ondersteunen.”

„Maar als ik de deur achter me dichttrok, sloot ik het af. Probeerde ik me te focussen op mijn studie en m'n vriend. Hij is er altijd voor mij geweest en is de eerste met wie ik alles heb gedeeld. Dat was best moeilijk. Ik wilde niet dat hij mij zielig zou vinden of met andere ogen zou bekijken. Het tegenovergestelde gebeurde. Hij heeft mij juist geholpen om m'n leven weer op te pakken, vooruit te kijken. Dat is echt iets wat ik heb moeten leren.”

„Ik ben heel blij dat de rust is wedergekeerd. Helemaal voor mama, zij heeft zo veel te verduren gehad. Vroeger zei ze altijd tegen mij: 'Als jij gelukkig bent, ben ik dat ook'. Zo voel ik dat met mama nu ook. Als ik haar weer zie stralen, word ik daar zelf ook gelukkig van.”

